



**WIGILIA
W
RODZINIE**

SPIS TREŚCI

| | |
|--|-------|
| WIGILIA..... | |
| CHRZEŚCIJAŃSKI OBRZĘD WIECZERZY | |
| WIGILIJNEJ..... | |
| KOLEĐY..... | |
| Ach, ubogi źłobie..... | |
| Anioł pasterzom mówił..... | |
| Bóg się rodzi..... | |
| Cicha noc..... | |
| Do szopy..... | |
| Dzisiaj w Betlejem..... | |
| Gdy się Chrystus rodzi..... | |
| Gdy śliczna Panna..... | |
| Jezus malusieńki..... | |
| Lulajże Jezuniu..... | |
| Mędrcy świata..... | |
| Mizerna cicha..... | |
| Narodził się Jezus..... | |
| O, gwiazdo betlejemska..... | |
| Pójdźmy wszyscy..... | |
| Przybieżeli do Betlejem..... | |
| Tryumfy Króla..... | |
| W dzień Bożego Narodzenia..... | |
| Wesołą nowinę..... | |
| Wśród nocnej ciszy..... | |
| W źłobie leży..... | |
| Z narodzenia Pana..... | |
| PASTORAŁKI..... | |
| My też pastuszkowie..... | |
| Nowy rok bieży..... | |
| Oj, maluśki, maluśki..... | |
| Dnia jednego..... | |

WIGILIA W RODZINIE



WIGILIA

Punktem kulminacyjnym przeżyć adwentowych w rodzinie chrześcijańskiej jest Wigilia Bożego Narodzenia.

Niemal w każdym domu ubiera się choinkę, która jest symbolem „drzewa rajskiego”. Przez swoją żywość i zieleń zachowaną nawet w zimie staje się symbolem Chrystusa jako „drzewa życia” a przez przyozdobienie jej świecami symbolizuje Chrystusa „światłość świata”. Pod choinką ustawia się żłóbek dla upamiętnienia narodzenia Syna Bożego w Betlejem.

WILIA – WIECZERZA WIGILIJNA

Według starodawnego zwyczaju po zachodzie słońca, zgodnie z praktyką dawnych chrześcijan, spożywa się obiad postny, złożony z kilkunastu tradycyjnych potraw. Uczta ma charakter religijny, bardzo uroczysty – świadczy o tym stary zwyczaj czytania fragmentu Ewangelii św. Łukasza o narodzeniu Chrystusa i wspólna modlitwa rodziny. Ceremoniom wieczerzy wigilijnej przewodniczy z zasady ojciec rodziny.

ŁAMANIE SIĘ OPLATKIEM

Najważniejszym wydarzeniem wieczoru wigilijnego jest dzielenie się opłatkiem. Obrzęd ten następuje po modlitwie i złożeniu sobie życzeń, a więc na samym początku wieczerzy wigilijnej, gdy ukaże się pierwsza gwiazda na niebie. Dzielenie się nawzajem opłatkiem oznacza wzajemne poświęcenie się jednych dla drugich i uczy, że ostatni nawet kawałek chleba należy podzielić z bliźnim, zbliza oddalonych, łączy umarłych z żywymi i jedna skłóconych.

Dnia jednego

1. **Dnia jednego o północy**
Gdym zasnął w wielkiej niemocy,
Nie wiem, czy na jawie, czy mi się śniło,
że wedle mej budy słońce świeciło.
2. **Sam, się czempredzej porwałem**
I na drugich zawolałem:
Na Kubę, na Maćka i na Kazimierza,
By wstali czempredzej mówić pacierza.
3. **Nie zaraz się podźwignęli,**
Bo byli bardzo zasnęli:
Alem ich po trochu wziął za czuprynę,
By wstali przywitać Boga Dziecinę.
4. **Każmierz bowiem wszystko słyszał,**
Bo na słomie w budzie dyszał:
Ale nam od strachu nie chciał powiedzieć,
Na Maćka skazywał, ten musi wiedzieć.
5. **No, Macieju, ty nam powiesz,**
Ponieważ ty sam wszystko wiesz:
Widziałem, widziałem dziwne widzenie,
Słyszałem, słyszałem Anielskie pienie.
6. **Bo mi sam Anioł powiedział,**
Gdym na słomie w budzie siedział:
Nie bój się, nie bój się, Maćku pastuszka,
I jać to, i jać to, jest Boski służka.
7. **Zwiastuję wesołe lata,**
Że się wam Zbawiciel świata
W Betlejem narodził, tak sławnym mieście,
Więc Jego czempredzej przywitać bieście.



WOLNE MIEJSCE PRZY STOLE

Znany i powszechny jest obecnie w Polsce zwyczaj pozostawiania wolnego miejsca przy stole wigilijnym. Jest ono przeznaczone dla przygodnego gościa. Z. Kossak pisze, że „ktokolwiek zajdzie w dom polski w święty, wigilijny wieczór, zajmie to miejsce i będzie przyjęty jak brat”. Pozostawiając wolne miejsce przy stole wyrażamy serdeczną pamięć o naszych bliskich i drogich, którzy nie mogą świąt spędzić z nami. Wolne miejsce przy stole oznaczać może również członka rodziny, który zmarł lub też pamięć o wszystkich zmarłych z rodziny.

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO SIANA WIGILIJNEGO

Powszechnie zachowany jest w Polsce zwyczaj wkładania siana pod obrus na stół, przy którym będzie spożywana uroczysta wieczerza wigilijna. Przypomina ono nam ubóstwo groty betlejemskiej i Maryi, która złożyła narodzonego Chrystusa na sianie w żłobie.

P. Wspomożenie nasze w imieniu Pana.

W. Który stworzył niebo i ziemię.

P. Módlmy się. Wszechmogący wieczny Boże, racz pobłogosławić to siano, które umieścimy na stole wigilijnym, by przypominało nam ubóstwo groty betlejemskiej, w której narodził się Twój Syn Jezus Chrystus i spraw, abyśmy nie troszczyli się o to, co mamy jeść lub pić, w co mamy się przyodzierać, lecz byśmy zabiegali o sprawy Królestwa Bożego i radowali się z obecności w naszej rodzinie Twojego Syna Jezusa Chrystusa, który z Tobą żyje i króluje na wieki wieków.

W. Amen.

CHRZEŚCIJAŃSKI OBRZĘD WIECZERZY WIGILIJNEJ

Oj Maluśki, Maluśki.....

W tej uroczystej chwili wychwalamy Boga, naszego Ojca, za świętą noc, która teraz wspominamy, a w której Jego Syn Jezus Chrystus narodził się z Maryi Dziewicy. Przeżyjmy tamto wydarzenie opisane w Ewangelii.

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA:

W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz. Wybierali się więc wszyscy, aby się dać zapisać, każdy do owego miasta. Udał się także Józef z Galilei do Judei, do miasta Dawidowego zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby dać się zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie.

W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoim stadem. Naraz stanął przy nich anioł Pański i chwala Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. Lecz anioł rzekł do nich: „Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan. A to będzie znakiem dla was: znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie”. I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami: „Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom dobrej woli.

1. Oj, maluśki, maluśki, maluśki
jako rękawicka
albo – li też jakoby, jakoby
kawalecek smycka.
Śpiewajmy i grajmy Mu,
Małemu, Małemu.
2. Cy nie lepiej Tobie by, Tobie by
siedzieć było w niebie,
wsak Twój Tatuś kochany, kochany
nie wyganiał Ciebie.
3. Tam wciornaska wygoda, wygoda,
a tu bieda wszędzie,
ta Ci teraz dokuca, dokuca,
ta i potem będzie.
4. Tam Ty miałeś pościółkę, pościółkę
i miętkie piernatki,
tu na to Twej nie stanie, nie stanie
ubożuchnej Matki.
5. Tam kukiolki jadaleś, jadaleś
z carnuską i miodem,
tu się tylko zasilac, zasilac
muis samym głodem.
6. Tam pijaleś ceć jakie, ceć jakie
słodkie malmazyje,
tu się Twoja gębusia, gębusia
lez górskich napije.
7. Tam Ci zawsze sluzylly, sluzylly
prześlicne janioly,
a tu lezys sam jeden, sam jeden
jako palec goly.
8. Hej, co się więc takiego, takiego
Tobie, Panie, stało,
zeć się na ten kiepski świat, kiepski świat
przychodzić zachciało.
9. Gdybym ja tam jako Ty, jako Ty
tak królował sobie,
nie chciałbym ja przenigdy, przenigdy
w tym spoczywać żłobie.
10. Albo się więc, mój Panie, mój Panie
wróc do swej krainy,
albo pozwól się zanieść, się zanieść
Do naszej chalupiny.
11. Cóż Ci oddam, mój Panie, mój Panie
chyba me piosneczki
alboli tez te moje, te moje
lipowe skrzypecki.

Nowy rok bieży

1. Nowy Rok bieży, w jasełkach leży:
a kto, kto? Dzieciątko małe
dajcie Mu chwałę, na ziemi.
2. Leży Dzieciątko jako jagniątko:
a gdzie, gdzie? W Betlejem mieście,
tam się pospieszcie, znajdziecie.
3. Jak Go poznamy, gdy Go nie znamy,
Jezusa? Biednie uwity,
nie w aksamity, ubogo.
4. Anieli grają, wdzięcznie śpiewają:
a co, co? Niech chwała będzie
zawsze i wszędzie, Dzieciątku.
5. Królowie jadą z wielką gromadą:
a skąd, skąd? Od wschodu słońca,
szukają końca, Zbawienia.
6. Skarb otwierają, dary dawają:
a komu? Wielcy Królowie,
możni panowie, Dzieciątku.



WSPÓLNA MODLITWA

Chrystusa, który przyszedł na świat, aby nas zbawić prosimy słowami:

Obdarz nas miłością i pokojem!

Panie Jezu, udziel naszej rodzinie daru miłości, zgody i pokoju.

Obdarz nas miłością i pokojem!

Panie Jezu, obdarz szczęściem i radością także naszych sąsiadów, przyjaciół i znajomych.

Obdarz nas miłością i pokojem!

Panie Jezu, wszystkich opuszczonych, samotnych, chorych i nieszczęśliwych pociesz i umocnij

Dobłą Nowiną Zbawienia.

Obdarz nas miłością i pokojem!

Panie Jezu, naszych zmarłych krewnych, bliskich i znajomych obdarz szczęściem i wiecznym zbawieniem.

Obdarz nas miłością i pokojem!

Zjednoczeni w miłości, odmówmy wspólnie modlitwę, której nauczył nas Jezus Chrystus:

Ojciec nasz

Polećmy Bogu przez pośrednictwo Matki Jezusa Chrystusa – naszą rodzinę, naszych przyjaciół, sąsiadów, gości, samotnych, chorych.

Zdrowaś Maryjo

Panie Boże, Ty sprawiłeś, że ta święta noc zajaśniała blaskiem prawdziwej światłości Twojego Syna; spraw, abyśmy jaśnieli blaskiem Twojej światłości w naszym codziennym postępowaniu.

Pobłogosław nas i te oplatki, którymi będziemy się dzielić zwyczajem naszych ojców. Naucz nas dzielić się chlebem, miłością i życzliwością z każdym człowiekiem. Obdarz nas wszystkich Twoim pokojem, abyśmy wspólnie sławili Twoją ojcowską dobroć. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

ANIOŁ PAŃSKI

P. Anioł Pański zwiastował Pannie Maryi.

W. I poczęła z Ducha Świętego.

Zdrowaś Maryjo

P. Oto ja służebnica Pańska.

W. Niech mi się stanie według słowa twego.

Zdrowaś Maryjo

P. A Słowo stało się Ciałem.

W. I mieszkało między nami.

Zdrowaś Maryjo

P. Módl się za nami, Święta Boża Rodzicielko.

W. Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Módlmy się: Prosimy Cię, Boże, wlej w nasze serca swoją łaskę, abyśmy poznawszy za zwiastowaniem anielskim Wcielenie Chrystusa, Syna Twojego, przez Jego Mękę i Krzyż zostali doprowadzeni do chwały zmartwychwstania. Przez Chrystusa Pana naszego.

W. Amen.

P. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu.

W. Jak była na początku, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

KOLEĐY

Ach, ubogi źłobie

1. Ach, ubogi źłobie,
cóż ja widzę w tobie?
Droższy widok, niż ma niebo,
w maleńkiej Osobie.
2. Zbawicielu drogi,
takżeś to ubogi!
Opuściłeś śliczne niebo,
obrałeś barłogi.
3. Czyżeś nie mógł sobie
w największej ozdobie
obrać pałacu drogiego,
nie w tym, leżeć źłobie?
4. Gdy na świat przybywasz,
grzechy z niego zmywasz,
a na zmycie tej sprośności
gorzkie łzy wylewasz.
5. Któż tu nie struchleje,
wszystek nie zdrętwieje?
Któż Cię widząc płaczącego
lżą się nie zaleje?
6. Na twarz upadamy,
czołem uderzamy,
witając Cię w tej stajence
między bydlętami.



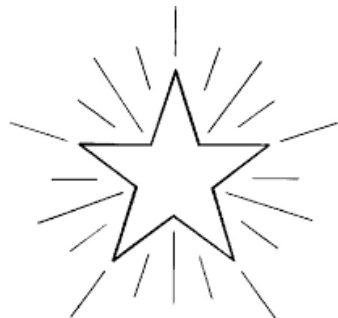
PASTORAŁKI

My też pastuszkowie

1. My też pastuszkowie, nie tylko Królowie,
Na wozie, na wozie
Jedziemy z kapelą, niech nas rozweselą
Na mrozie, na mrozie:
Graj, mówi Jezus, Bartku swoje;
Stój Dziecię, tylko bas wystroję
I smyczek i smyczek.
2. Bartos sobą troska, że nie ma i włoska
Na smyku, na smyku;
A nie myśląc wiele, szast ogon kobyłe
Do szyku, do szyku.
Jak zarznie w swoje szlamaje,
Aż Jezus paluszkami laje:
Powoli, powoli.
3. Kuba na swe dudy coraz spojrz z budy,
Boi się, boi się;
Ale Józef stary, porwawszy gańdziary.
Połóż się, połóż się!
Wnet Kuba zaczął grać od ucha,
Aż urwał rękaw u kożucha
Na sobie, na sobie.
4. Banach, choć pijany, zdjąwszy lirę z ściany,
Surmuje, surmuje;
Zagrał po francusku, a Jarosz po chińsku
Tańcuje, tańcuje;
Rzekł Maciek: My nierówno skaczem,
Przeparzył Jarosza Korbaczem:
Nie żartuj, nie żartuj!
5. Stach choć sturbowany, zagra ci w organy,
Jezusku, Jezusku!
Złapał mendel kotów, narobił fagotów
Po włosku, po włosku;
Nuż koty nie w żartowne tony,
Gdyż miały wszcierione w ogony
Ach rata, ach rata!
6. Jędrrek wlaź do turmy, próbuje swej surmy,
Jak może, jak może;
A Maciek skazuje: Niech Jędrzej surmuje
W oborze, w oborze;
Cóż czyni Jędrrek. Chłop mizerny?
Zdjął buty, zrobił z nich waltorny,
Jak umiał, jak umiał.

Z narodzenia Pana

1. Z narodzenia Pana dzień dziś wesoly.
Wyśpiewują chwałę Bogu żywioly.
Radość ludzi wszędzie slynie,
Anioł budzi przy dolinie
pasterzów, co paśli pod borem woły.
2. Wypada wśród nocy ogień z obłoku.
Dumają pasterze w takim widoku.
Každy pyta: Co się dzieje?
Czy nie świta, czy nie dnieje?
Skąd ta luna bije, tak miła oku!
3. Skoro pastuszkowie glos uslyszeli,
zaraz do Betlejem prosto bieźeli.
Tam, witali w źłobie Pana,
poklękali na kolana
i oddali dary, co z sobą wzięli.
4. Odchodzą z Betlejem pełni wesela,
że już Bóg wyslychał próśb Izraela.
Gdy tej nocy to widzieli,
co prorocy wiedzieć chcieli:
w ciele ludzkim Boga i Zbawiciela.
5. I my pastuszkami dziś się radujmy.
Chwałę z Aniołami wraz wyśpiewujmy.
Bo ten Jezus z nieba dany,
weźmie nas między niebiany,
tylko Go z całego serca miłujmy.



Anioł pasterzom mówił

1. Anioł pasterzom mówił:
Chrystus się wam narodził.
W Betlejem, nie bardzo podłym mieście,
narodził się w ubóstwie
Pan wszęgo stworzenia.
2. Chcąc się dowiedzieć tego
poselstwa wesolego,
bieźeli do Betlejem skwapliwie,
znaleźli Dziecię w źłobie,
Maryję z Józefem.
3. Taki Pan chwały wielkiej
uniżył się Wysoki,
pałacu kosztownego żadnego
nie miał zbudowanego
Pan wszęgo stworzenia!
4. O dziwne narodzenie,
nigdy nie wyslowione!
Poczęła Panna Syna w czystości,
porodziła w całości
panieństwa swojego.
5. Już się ono spełniło,
co pod figurą było:
Aarona różdźka ona zielona
stała się nam kwitnąca
i owoc rodząca.
6. Slychajcież Boga Ojca,
jako wam Go zaleca:
Ten ci jest Syn najmilszy, jedyny,
w raju wam obiecany,
Tęgo, wy slychajcie.
7. Bogu bądź cześć i chwala,
która by nie ustala,
jak Ojcu, tak i Jego Synowi,
i Świętego Duchowi
W Trójcy jedynemu.

Bóg się rodzi

1. Bóg się rodzi, moc truchleje,
Pan niebiosów obnażony!
Ogień krzepnie, blask ciemnieje,
ma granice Nieskończony!
Wzgardzony, okryty chwałą,
śmiertelny Król na wiekami!
*A słowo ciałem się stało
i mieszkało między nami.*
2. Cóż masz, niebo, nad ziemiany?
Bóg porzucił szczęście swoje,
wszedł między lud ukochany,
dzieląc z nim trudy i znoje.
Niemaló cierpiał niemaló,
żeśmy byli winni sami.
*A słowo ciałem się stało
i mieszkało między nami.*
3. W nędznej szopie urodzony,
żłób Mu za kolebkę dano.
Cóż jest, czym był otoczony?
Bydło, pasterze i siano.
Ubodzy, was to spotkało
witać Go przed bogaczami.
*A słowo ciałem się stało
i mieszkało między nami.*
4. Potem i króle widziani
cisną się między prostotą,
niosąc dary Panu w dani:
mirrę, kadzidło i złoto.
Bóstwo to razem zmieszało
z wieśniaczymi ofiarami.
*A słowo ciałem się stało
i mieszkało między nami.*
5. Podnieś rękę, Boże Dziecię,
błogosław Ojczyznę miłą,
w dobrych radach, w dobrym bycie
wspieraj jej siłę swą siłą
dom nasz i majątność całą
i wszystkie wioski z miastami.
*A słowo ciałem się stało
i mieszkało między nami.*

W żłobie leży

1. W żłobie leży, któż pobieży
kolędować małemu
Jezusowi Chrystusowi
dziś nam narodzonemu?
Pastuszkowie, przybywajcie,
Jemu wdzięcznie przygrywajcie,
jako Panu naszemu.
2. My zaś sami z piosneczkami
za wami pośpieszymy,
a tak tego Maleńkieg
niech wszyscy zobaczymy.
Jak ubogo narodzony,
placze w stajni położony,
więc Go dziś ucieszymy.
3. Naprzód tedy niechaj wszędy
zabrmi świat w wesolości,
że posłany nam jest dany
Emanuel w niskości.
Jego tedy przywitajmy,
z Aniołami zaśpiewajmy:
Chwała na wysokości!
4. Witaj, Panie, cóż się stanie,
że rozkosze niebieskie
opuściłeś, a zstąpiłeś
na te niskości ziemskie?
„Miłość moja to sprawiła,
by człowieka wywyższyła
pod nieba empirejskie”.
5. Przecz w żłobeczku, nie w łóžeczku,
Na sianku położony
Przez bydlęty, nie z panięty,
w stajni jesteś złożony.
By człek siany przyrównany,
Grzesznik bydlęciami nazwany,
przeze Mnie był zbawiony
6. Twoje państwo i poddaństwo
jest świat cały, o Boże.
Tyś polny kwiat, czemuż Cię świat
Przyjąć nie chce, choć może?
„Bo świat doczesne wolności
zwykl kochać, Mnie zaś w złości,
Ściele krzyżowe łoże.
7. W Ramie głosy pod niebiosy,
Wzbijają się Racheli.
Gdy swe syny, bez przyczyny
W krwawej widzi kąpieli.
„Większe Mnie dla nich kąpienie
w krwawym czeka oceanie,
Skąd niebo będą mieli”.

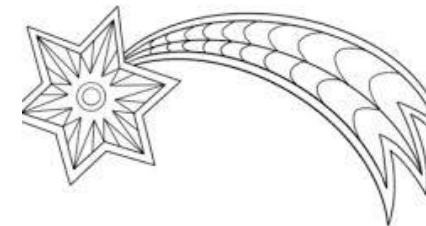
Wśród nocnej ciszy

1. Wśród nocnej ciszy głos się rozchodzi:
Wstańcie, pasterze, Bóg się wam rodzi!
Czym prędzej się wybierajcie,
do Betlejem pospieszajcie przywitać Pana.
2. Poszli, znaleźli Dzieciątka w żłobie
z wszystkimi znaki danymi sobie.
Jako Bogu cześć Mu dali,
a witając zawołali z wielkiej radości.
3. Ach, witaj, Zbawco z dana żądany,
cztery tysiące lat wyglądany!
Na Ciebie króle, prorocy,
czekali, a Tyś tej nocy nam się objawił.
4. I my czekamy na Ciebie, Pana.
A skoro przyjdiesz na głos kapłana,
padniemy na twarz przed Tobą,
wierząc, żeś jest pod osłoną chleba i wina.
5. Pienia Aniołów brzmia pod niebiosy,
śpiewajmy z nimi wspólnymi głasy:
chwala Bogu w wysokości,
a ludziom na tej niskości pokój niech będzie.



Cicha noc

1. Cicha noc, święta noc
pokój niesie ludziom wszem,
a u żłóbka Matka Święta
czuwa sama uśmiechnięta
nad Dzieciątka snem.
2. Cicha noc, święta noc
Pastuszkowie od swych trzód
biegną wielce zadziwieni,
za anielskich głosem pieni,
gdzie się spełnił cud.
3. Cicha noc, święta noc
Narodzony Boży Syn.
Pan Wielkiego Majestatu
niesie dziś całemu światu
odkupienie win.
4. Cicha noc, święta noc
Jakiż w Tobie dzisiaj cud,
W Betlejem Dziecina święta
wznosi w górę swe rączęta
Błogosławi lud.



Dzisiaj w Betlejem

1. Dzisiaj w Betlejem, dzisiaj w Betlejem
wesola nowina,
że Panna czysta, że Panna czysta
porodziła Syna.
*Chrystus się rodzi, nas oswobodzi,
Anieli grają, Króle witają,
pasterze śpiewają, bydłeta kłękają,
cuda, cuda ogłaszają.*
2. Maryja Panna, Maryja Panna
Dzieciątko piastuje,
i Józef święty, i Józef święty
Ono pielęgnuje.
Chrystus się rodzi, nas oswobodzi....
3. Choć w stajeneczce, choć w stajeneczce
Panna Syna rodzi,
Przecież On wkrótce, przecież On wkrótce
ludzi oswobodzi.
Chrystus się rodzi, nas oswobodzi....
4. I Trzej Królowie, i Trzej Królowie
od wschodu przybyli,
I dary Panu, i dary Panu
kosztowne złożyli.
Chrystus się rodzi, nas oswobodzi....
5. Pójdźmy też i my, pójdźmy też i my
przywitać Jezusa,
Króla nad królami, Króla nad królami
uwielbić Chrystusa.
Chrystus się rodzi, nas oswobodzi...
6. Bądźże pochwalon dziś, bądźże pochwalon dziś
nasz wieczny Panie,
któryś złożony, któryś złożony
na zielonym sianie.
Chrystus się rodzi, nas oswobodzi....
7. Bądź pozdrowiony, bądź pozdrowiony
Boże nieskończony,
sławimy Ciebie, sławimy Ciebie
Boże niezmierny
Chrystus się rodzi, nas oswobodzi....

Wesołą nowinę

1. Wesołą nowinę, bracia, słuchajcie:
niebieską Dziecinę ze mną witajcie.

*Jak miła ta nowina!
Mów, gdzie jest ta Dziecina,
byśmy tam pobieżeli i ujrzeli.*
2. Bogu chwałę wznoszą na wysokości,
pokój ludziom głoszą duchy światłości.

Jak miła ta nowina
3. Panna nam powiła Boskie Dzieciątko,
pokłonem uczciła to Niemowlątko,

Jak miła ta nowina
4. Którego zrodziła, Bogiem uznała,
i Panna, jak była, Panną została.

Jak miła ta nowina
5. Królowie na Wschodzie już to poznali
i w judzkim narodzie szukać jechali.

Jak miła ta nowina
6. Gwiazda najśliczniejsza ich oświecała,
do szopy w Betlejem zaprowadziła.

Jak miła ta nowina
7. Znaleźli to Dziecię i Matkę Jego.
Tam idźcie, znajdziecie Syna Bożego.

*Jak miła ta nowina,
już wiemy, gdzie Dziecina,
wszyscy tam pobieżymy i ujrzymy.*

W dzień Bożego Narodzenia

- 1. W dzień Bożego Narodzenia
radość wszystkiego stworzenia:
Aniołowie się radują,
Jezusowi wyśpiewują.**
- 2. Niesłychana to nowina:
Panna porodziła Syna?
Syna Jednorodzonego
Boga Ojca Niebieskiego.**
- 3. To Anieli oznajmują,
do Betlejem pokazują,
gdzie narodził się Zbawiciel,
wszego świata Odkupiciel.**
- 4. Gdy pasterze usłyszeli,
do stajenki pobieźli,
Dzieciąteczku się kłaniają,
podarunki oddawają.**
- 5. Chwała Bogu niechaj będzie
w niebie i na ziemi, wszędzie.
Z Aniołami się radujmy,
Jezusowi wyśpiewujmy.**



Gdy się Chrystus rodzi

- 1. Gdy się Chrystus rodzi i na świat przychodzi,
ciemna noc w jasności promienistej brodzi.
Aniołowie się radują,
Pod niebiosa wyśpiewują:
*Gloria, gloria, gloria in excelsis Deo!***
- 2. Mówią do pasterzy, którzy trzód swych strzegli,
aby do Betlejem czym prędzej pobiegli,
bo się narodził Zbawiciel,
wszego świata Odkupiciel.
*Gloria, gloria, gloria in excelsis Deo!***
- 3. O niebieskie Duchy i posłowie nieba,
powiedzcie wyraźniej, co nam czynić trzeba:
bo my nic nie pojmujemy,
ledwo od strachu żyjemy.
*Gloria, gloria, gloria in excelsis Deo!***
- 4. Idźcie do Betlejem, gdzie Dziecię zrodzone,
w pieluszki spowite, w żłobie położone.
Oddajcie Mu pokłon boski,
On osłodzi wasze troski.
*Gloria, gloria, gloria in excelsis Deo!***
- 5. A gdy pastuszkowie wszystko zrozumieli
zaraz do Betlejem śpiesznie pobieźli
i zupełnie tak zastali,
jak Anieli im zeznali.
*Gloria, gloria, gloria in excelsis Deo!***
- 6. A stanąwszy w miejscu pełni zadumienia,
iż się Bóg tak zniżył do swego stworzenia,
padli przed Nim na kolana
i uczcili swego Pana.
*Gloria, gloria, gloria in excelsis Deo!***
- 7. Wreszcie kiedy pokłon Panu już oddali,
z wielką wesołością do swych trzód wracali,
że się stali godnymi
Boga widzieć na tej ziemi.
*Gloria, gloria, gloria in excelsis Deo!***

Gdy śliczna Panna

1. Gdy śliczna Panna Syna kołysała
z wielkim weselem tak Jemu śpiewała:
Lili, lili, laj, moje Dzieciąteczko,
Lili, lili, laj, śliczne Paniąteczko.
2. Przybądźcie z nieba, święci Aniołowie.
Śpieszcie do ludzi z pokojem, posłowie.
Lili, lili, laj, wielki Królewiczu,
Lili, lili, laj, niebiański Dziedzicu.
3. Łączcie się w dziękach,
wszystkie ziemskie dzieci,
Niechaj się miłość w sercu waszym nieci.
Lili, lili, laj, drogi Zbawicielu,
Lili, lili, laj, nasz Odkupicielu.
4. Wszystko stworzenie, śpiewaj Panu swemu,
Pomóż radości wielkiej sercu memu.
Lili, lili, laj, wielki Królewiczu,
Lili, lili, laj, niebieski Dziedzicu.
5. Sypcie się z nieba, śliczni Aniołowie,
Śpiewajcie Panu, niebiescy duchowie.
Lili, lili, laj, mój wonny Kwiateczku,
Lili, lili, laj, u ubogim żłóbeczku.
6. Cicho wietrzyku, cicho południowy,
Cicho powiewaj, niech śpi Panicz nowy.
Lili, lili, laj, mój wdzięczny Synaczku,
Lili, lili, laj, miluchny robaczku.
7. Śpijże już wdzięcznie, moja perło droga.
Niech Ci snu nie rwie, żadna przykra trwoga.
Lili, lili, laj, mój śliczny rubinie,
Lili, lili, laj, póki sen nie minie.

Tryumfy Króla

1. Tryumfy Króla niebieskiego
zstąpiły z nieba wysokiego.
Pobudziły pasterzów,
dobytku swego stróżów,
śpiewaniem, śpiewaniem, śpiewaniem.
2. Chwała bądź Bogu w wysokości,
a ludziom pokój na niskości.
Narodził się Zbawiciel.
Dusz ludzkich Odkupiciel,
na ziemi, na ziemi, na ziemi.
3. Zrodziła Maryja Dziewica
wiecznego Boga bez rodzica,
by nas z piekła wybawił,
a w niebieskich postawił
pałacach, pałacach, pałacach.
4. Pasterze w podziwieniu stają,
tryumfu przyczyny badają:
Co się nowego dzieje,
i że tak światłość jaśnieje,
nie wiedząc, nie wiedząc, nie wiedząc.
5. Że to Bóg, gdy się dowiedzieli,
swej trzody w polu odbieźeli,
spiesząc na przywitanie
do Betlejemskiej stajni
Dzieciątka, Dzieciątka, Dzieciątka.



Przybieżeli do Betlejem

1. Przybieżeli do Betlejem pasterze,
grając skocznie Dzieciąteczku na lirze.
*Chwała na wysokości,
chwała na wysokości,
a pokój na ziemi!*
2. Oddawali swe ukłony w pokorze.
Tobie z serca ochotnego, o Boże!
*Chwała na wysokości,
chwała na wysokości,
a pokój na ziemi!*
3. Anioł Pański sam ogłosił te dziwy,
których oni nie słyszeli jak żywi.
*Chwała na wysokości,
chwała na wysokości,
a pokój na ziemi!*
4. Dziwili się napowietrznej muzyce
i myśleli: Co to będzie za Dziecię?
*Chwała na wysokości,
chwała na wysokości,
a pokój na ziemi!*
5. Poznali Go Mesyjaszem być prawym,
narodzonym dzisiaj Królem laskawym.
*Chwała na wysokości,
chwała na wysokości,
a pokój na ziemi!*
6. My Go także Bogiem, Zbawcą już znamy
i z całego serca wszyscy kochamy.
*Chwała na wysokości,
chwała na wysokości,
a pokój na ziemi!*
7. Oto mu się wół i osioł kłaniają,
Trzej Królowie podarunki oddają.
*Chwała na wysokości,
chwała na wysokości,
a pokój na ziemi!*
8. I Anieli Gromadami pilnują,
Panna czysta wraz z Józefem piastują.
*Chwała na wysokości,
chwała na wysokości,
a pokój na ziemi!*

Jezus Malusieńki

1. Jezus Malusieńki,
leży wśród stajenki,
placze z zimna,
nie dała Mu Matula sukienki.
2. Bo uboga była,
rąbek z głowy zdjęła,
którym Dziecię owinąwszy,
siankiem je okryła.
3. Nie ma kolebeczki,
ani poduszeczki,
we źłobie Mu położyła
siana pod główeczki.
4. Gdy Dziecina kwili,
patrzy każdej chwili
na Dzieciątko Boże w źłóbku,
oko Jej nie myli.
5. Panienska truchleje,
serdeczne lzy leje:
O, mój Synu, wola Twoja,
nie moja się dzieje.
6. Pokłon oddawajmy,
Bogiem Je wyznajmy.
To Dzieciątko ubożuchne
ludziom ogłaszajmy.
7. Tylko nie płacz, proszę,
Bo żalu nie zniosę.
Dosyć go mam z męki Twojej,
Którą w sercu noszę.
8. Dziecina się kwili, Matusieńka lili,
W nóżki zimno,
źłóbek twardy,
stajenka się chyli.

Lulajże Jezuniu

1. Lulajże, Jezuniu, moja perelko,
lulaj, ulubione me pieścidelko.
Lulajże, Jezuniu, lulajże, lulaj.
A Ty Go, Matulu, w płaczu utulaj.
2. Zamknijże znużone płaczem powieczki,
utulże zemdlone lkaniem usteczki.
Lulajże, Jezuniu, lulajże, lulaj.
A Ty Go, Matulu, w płaczu utulaj.
3. Lulajże, pięknuchny nasz Anioleczeku,
lulajże, wdzięczniuchny świata kwiateczku.
Lulajże, Jezuniu, lulajże, lulaj.
A Ty Go, Matulu, w płaczu utulaj.
4. Lulajże, różyczko najozdobniejsza,
lulajże, lilijko najprzyjemniejsza.
Lulajże, Jezuniu, lulajże, lulaj.
A Ty Go, Matulu, w płaczu utulaj.
5. Lulajże, przyjemna oczom gwiazdeczko,
lulaj, najśliczniejsze świata słoneczko.
Lulajże, Jezuniu, lulajże, lulaj.
A Ty Go, Matulu, w płaczu utulaj.
6. My z Tobą tam w niebie spocząć pragniemy,
Ciebie tu na ziemi kochać będziemy.
Lulajże, Jezuniu, lulajże, lulaj.
A Ty Go, Matulu, w płaczu utulaj.
7. Matuniu kochana, już odchodzimy,
Małemu Dzieciątku przyśpiewujemy.
Lulajże, Jezuniu, lulajże, lulaj.
A Ty Go, Matulu, w płaczu utulaj.
8. Cyt cyt cyt, już zaśnie małe Dzieciątko,
Patrz jeno, jak to śpi, niby kurczątko.
Lulajże, Jezuniu, lulajże, lulaj.
A Ty Go, Matulu, w płaczu utulaj.
9. Cyt cyt cyt, wszyscy się spać zabierajcie,
Mojego Dzieciątka nie przebudzajcie.
Lulajże, Jezuniu, lulajże, lulaj.
A Ty Go, Matulu, w płaczu utulaj.

Pójdźmy wszyscy

1. Pójdźmy wszyscy do stajenki,
do Jezusa i Panienki,
powitajmy Małeńkiego
i Maryję, Matkę Jego.
2. Witaj Jezu ukochany,
od Patriarchów czekany,
od Proroków ogłoszony,
od narodów upragniony.
3. Witaj, Dzieciąteczko w żłobie,
wyznajemy Boga w Tobie,
coś się narodził tej nocy,
byś nas wyrwał z czarta mocy.
4. Witaj Jezu nam zjawiony,
witaj dwakroć narodzony:
raz z Ojca przed wieków wiekiem,
a teraz z Matki człowiekiem.
5. Któż to słyszał takie dziwy?
Tyś Człowiek i Bóg prawdziwy.
Ty łączysz w Boskiej Osobie
dwie natury różne sobie.
6. O, szczęśliwi pastuszkowie,
któż radość waszą wypowie!
Czego Ojcowie żądali,
wście pierwsi oglądali.
7. O Jezu, nasze kochanie,
czasem nad niebios mieszkanie
przedkładasz nędzę, ubóstwo,
i wyniszczasz swoje Bóstwo?
8. Miłości to Twoje dzieło,
z miłości początek wzięło.
Byś nas zrównał z Aniołami
poniżasz się między nami.
9. Spraw to, Jezu, Boskie Dziecię,
niech Cię kochamy nad życie.
Niech miłością odwzajemimy
miłość, której doznawamy.
10. Święta Panno, Twa przyczyna
niech nam wyjedna u Syna,
by to Jego narodzenie
Zapewniło nam zbawienie

O gwiazdo betlejemska

1. O gwiazdo betlejemska
zaświeć na niebie mym!
Tak szukam cię wśród nocy,
tęsknię za światłem twym.
Zaprowadź do stajenki,
leży tam Boży Syn,
Bóg Człowiek z Panny Świętej
dany na okup win.
2. O, nie masz Go już w szopce,
nie ma Go w żłóbku tam,
więc gdzie pójdziemy, Chryste?
Gdzie się ukryłeś nam?
Pójdziemy przed ołtarze
wzniecić miłości żar
i hold Ci niski oddać,
to jest nasz wszystek dar.
3. Ja nie wiem, o mój Panie,
któryś miał w żłobie tron,
czy dusza moja biedna,
milsza Ci jest niż on.
Ulituj się nade mną
błagać Cię kornie śmiem,
gdyś stajnią nie pogardził
nie gardź i sercem mym.



Mędrcy świata

1. Mędrcy świata, monarchowie
gdzie śpiesznie dążycie?
Powiedzcież nam, Trzej Królowie,
chcecie widzieć Dziecię?
Ono w żłobie, nie ma tronu i berła nie dierży,
a proroctwo jego zgonu już się w świecie szerzy.
2. Mędrcy świata, złość okrutna,
Dziecię prześladowuje.
Wieść okropna, wieść to smutna:
Herod spisek knuje.
Nic monarchów nie odstrasza,
do Betlejem spieszą,
gwiazda Zbawcę im ogłasza, nadzieją się cieszą.
3. Przed Maryją stają społem,
niosą Panu dary,
Przed Jezusem biją czołem,
składają ofiary.
Trzykroć szczęśliwi Królowie,
któż wam nie zazdrości?
Cóż my damy, kto nam powie, palając z miłości?
4. Tak, jak każą nam kapłani
damy dar troisty:
modły, pracę niosąc w dani
i żar serca czysty.
To kadzidło, mirrę, złoto niesiem, Jezu, szczerze,
co dajemy Ci z ochotą od nas przyjm w ofierze!



Mizerna, cicha

1. Mizerna, cicha stajenka licha
pełna niebieskiej chwały:
Oto leżący, przed nami, śpiący
w promieniach Jezus mały.
2. Nad Nim Anieli w locie stanęli
i pochyleni klęczą,
z włosy złotymi, skrzydły białymi,
pod malowaną tęczą.
3. Wielkie zdziwienie: wszelkie stworzenie,
cały świat orzeźwiony:
Mądrość mądrości, Światłość światłości.
Bóg – Człowiek tu wcielony!
4. Hej, ludzie prości, Bóg z Wami gości,
skończony czas niedoli!
On daje siebie, chwala na niebie,
mir ludziom dobrej woli.
5. Radość na ziemi, Pan nad wszystkimi
Roztacza blask poranny,
Przepaść zawarta, upadek czarta,
Zstępuje Pan nad pany.
6. I oto mnodzy ludzie ubodzy,
radzi oglądać Pana,
Pełni natchnienia, pełni zbawienia
upadli na kolana.
7. Lulaj Dziecino, lulaj ptaszyno,
nasze umiłowanie,
Gdy się rozbudzi w tej rzeszy ludzi,
Zbawienie nam się stanie.

Narodził się Jezus

1. Narodził się Jezus Chrystus, bądźmy weseli,
Chwałę Mu na wysokości nuć Anieli:
Gloria, gloria, in excelsis Deo!
Gloria, gloria, in excelsis Deo!
2. Na kolana wól i osioł przed Nim klękają.
Jego swoim Stworzycielem, Panem uznają.
Gloria, gloria, in excelsis Deo!
Gloria, gloria, in excelsis Deo!
3. Pastuszkowie przybiegają na znak im dany,
cześć oddają i witają Pana nad pany,
Gloria, gloria, in excelsis Deo!
Gloria, gloria, in excelsis Deo!
4. Trzej Królowie przyjechali z wielkimi dary,
złoto, mirra i kadzidło, oto ofiary.
Gloria, gloria, in excelsis Deo!
Gloria, gloria, in excelsis Deo!
5. I my także chwałę dajmy Dzieciątku temu,
jako Panu nieba ziemi Zbawcy naszemu.
Gloria, gloria, in excelsis Deo!
Gloria, gloria, in excelsis Deo!

